

Zwarte specht *Dryocopus martinus* 46cm 300g

Door Gerda Hos

April 2015 is al weer een tijd geleden, maar deze prachtige tijd herinner ik me maar al te goed. Al denkend zie ik het weer voor me: alles wordt weer groen, de lammetjes lopen in de wei, de voorjaarsbloemen kleuren de tuinen en de vogels zingen het hoogste lied. Een soort jaarlijks terug kerende wedergeboorte, die de mens uit de apathie van de winter haalt. Althans zo is het bij mij! Ik krijg gelijk zin om van alles te gaan zaaien voor de moestuin en vooral veel buiten te zijn. In deze jubelstemming verkerend liet ik op een middag onze hond uit en werd aangesproken door een buurvrouw. Ook zij genoot zo van de terugkerende blaadjes aan de bomen en de eerste bloemen. "Wat een pracht tijd." zuchtte ze en vertelde me gelijk dat ze in hun boomgaard te Tinte een specht had gezien. Nou zie ik in deze omgeving regelmatig spechten (grote bonte specht en de groene specht) dus dat verwonderde mij eerlijk gezegd niet echt. Vorig jaar had er zelfs in een boom in haar tuin een bonte specht gebroed en de jongen had ik inderdaad vaak in hun tuin gezien. Ik reageerde dan ook niet echt super enthousiast. Tot ze mij vertelde dat het deze keer een zwarte specht was die ze gezien had. Ik opperde nog dat het waarschijnlijk wel een groene specht was geweest, maar ze was er van overtuigd dat het echt een zwarte was geweest. En dat is toch wel bijzonder! Thuis gekomen heb ik me eens ingelezen over zwarte spechten en zo kwam ik erachter dat deze vrij grote vogel in grotere bossen met oude bomen (vooral beuken) voorkomt. En hun grote tuin bevat wel veel bomen, maar is nou niet echt een groot bos. Maar ze had echt een zwarte specht met felle lichte ogen en een rode kruin vanaf de snavel tot achter de kop gezien. Duidelijk een mannetje dus, want het vrouwtje heeft alleen rood op het achterste deel van de kop.

In de boeken las ik dat ze erg schuw en een vrij zeldzame broedvogel in Nederland zijn. Pas in 1915 werd het eerste broedgeval gemeld. Voor het broeden wordt er in april in een boom door beide partners m.b.v. de krachtige snavel een broedhol (soms wel ½ m. diep) uitgehakt. Deze klus kan wel 14 dagen duren. De ingang is een ovaal gat hoog in een boom. Soms zit het tegen en worden ze door kauwtjes verjaagd en moeten ze opnieuw een nestholte gaan maken. Ook de boomklever maakt gebruik van hun nestholtes, maar dan die van voorgaande jaren. Wel zo eerlijk! En ze staan elkaar niet naar het leven. Bij de havik is dit echter wel anders. Is het broedhol klaar dan legt het vrouwtje 4 à 5 witte eieren, die 12 – 14 dagen bebroed worden door vooral het vrouwtje. Als de jongen uitkomen, breekt er een drukke tijd aan, want de kleintjes hebben altijd honger. Pa en ma vangen met hun lange kleverige tong de hele dag mieren en andere insecten (keverlarven) om deze honger te stillen. Na 24 – 28 dagen zit deze hectische klus er op, want dan vliegen de jongen uit en is de taak volbracht. En dan scheiden gelijk de wegen van pa en ma specht. Volgend voorjaar gaan ze pas weer een partner zoeken om een nieuwe nestholte uit te hakken en voor nieuw nageslacht te zorgen. Vroeg in het voorjaar klinkt zijn roffel al op oude beuken of dennen om aan te geven waar zijn territorium is. Maar zien laten ze zich niet zo makkelijk. Ook kun je de alarmroep (krun – krun) goed herkennen en ook hun gefluit, dat wel aangeduid wordt als regenfluiten, is soms te horen. En in het voorjaar snoepen ze graag van de hars, dat uit verse boomwonden vloeit. Maar zwarte

spechten zien, is echt een gelukje. En omdat ze echt beuken- en den- nenbos nodig hebben om te leven betwijfel ik het of mijn buurvrouw echt deze grootste Europese specht heeft gezien. Maar ja de won- deren zijn de wereld nog niet uit, zeker hier in Tinte. En mijn buur- vrouw blijft volhouden dat ze echt een zwarte specht heeft gezien. Het blijft dus nog span- nend tot iemand anders deze schuwe vogel ook een keertje ziet of hoort. Nou, ik ben benieuwd!

Zwarte specht

